

Mijne Heeren Curatoren onzer Hoogeschool, aan U is de taak opgedragen, niet alleen op het wetenschappelijk gehalte van het onderwijs toe te zien, maar ook de wacht te houden bij het beginsel, dat onze Hoogeschool belijdt. Die taak is voor U niet altoos een sinecura geweest en ik versta dat na zoo smartelijke ervaring, de vraag in uw hart oprijst, of ditmaal de uitbreiding van het getal der Hoogleeraren ook winste voor dat beginsel, waarin de levenskracht onzer Hoogeschool schuilt, brengen zal. Moge het woord, waarmee ik mijn taak aanving, U hebben getoond, hoe ik door Gods genade dat beginsel niet alleen van harte liefheb, maar ook geloof, dat alleen door die beginselen gedragen de wetenschap waarlijk wetenschap kan zijn.

Mijne Heeren Hoogleeraren, waar ik het mij eens tot een eere heb gerekend uw discipel te zijn, daar zou de gedachte thans als uw ambtgenoot onder U een plaats te moeten innemen, mij met bijzonderen schroom vervullen, indien ik niet overtuigd was, dat gij met hartelijke liefde mij in dien kring ontvangt, ja dat mijn komst door U zelven is begeerd. Al heerscht in de res publica litterarum de wet van gelijkheid, ik hoop nooit uit het oog te verliezen, wat ik aan uw meerdere kennis verschuldigd ben en wat de wet der piëteit mij gebiedt. Wanneer ik U vraag, mij met die rijke kennis bij mijn arbeid te willen steunen, dan is dit meer dan een bloote formaliteit. In den strijd tusschen het individualisme en collectivisme behoeft de Gereformeerde niet te aarzelen, waar de waarheid ligt. Eerst in de gemeenschap komt de enkele tot zijn recht. En ook de wetenschap der Theologie kan eerst dan met vrucht beoefend worden, wanneer zij niet op zichzelf blijft staan, maar in het Studium Generale de hulp van alle andere wetenschap ontvangt.

Van die medewerking houd ik mij ook verzekerd bij U, mijn hooggeachte ambtgenooten in de Faculteit der Theologie. Was het viertal Theologen, dat in den bloeitijd der Gereformeerde Kerk de Theologia purior te Leiden onderwees, met eere bekend om hun mutuus consensus in alle dingen, waarvan de kostelijke vrucht in hun Synopsis bleek, dezelfde *παραρμονία fidei ac sententiae* waarop zij roem droegen, ¹³⁰⁾ moge ook U en mij